

Halina Różańska

Sopieszyn, pow. Wejherowo

Informator Archeologiczny : badania 1, 145-146

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zachował się niewielki obszar osady - ślady jam w obwarowanej skar-
pie rzeki.

Przebadano obszar 2 arów. Pod grubą warstwą ziemi, która spły-
nęła z wysokich wzgórz doliny Pilicy natrafiono na kilka niewielkich
jam i fragment płytkiego rowu. Uzyskane zabytki to ceramika i frag-
ment przedmiotu brązowego. Badania będą kontynuowane - należy zba-
dać przebieg rowu i do końca przekopać zagrożony teren w pobliżu
skarpy.

S O P I E S Z Y N, pow. Wejherowo

Państwowe Muzeum Archeologicz-
ne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Halina Różańska, w okresie od 19 do
31.VIII, finansowało PMA w Warszawie.

Prace na cmentarzysku /st. 1/ wszczęto w celu uzyskania do
ekspozycji typowych dla kultury pomorskiej materiałów obejmujących
zarówno konstrukcje grobów jak również ich wyposażenie.

Cmentarzysko położone jest na piaszczystym wzniesieniu, teren
znajduje się częściowo pod uprawą, częściowo zaś pełni rolę piasznicy,
w związku z tym stanowisko narażone było na systematyczne niszczenie.

Właścicielem pola jest jest Jan Stobbe, miejscowy rolnik.

Tegoroczne badania PMA miały charakter dorywczy, trwały tylko
10 dni; ograniczono się wyłącznie do trzech rowów zwiadowczych o szer-
kości 1 m i długości 35,45 i 50 m, oddalonych od siebie o 1 i 5 m.
Szurfy sytuowano w południowej partii wzniesienia, najbliżej miejsca
wybierania piasku. W wyniku podjętych prac odsłonięto dwa groby
skrzynkowe /nr 1 i 2/, bruk kamienny oraz nieokreślone skupisko
kamienie /być może pozostałość po wyeksplorowanym kiedyś grobie/.

W grobie nr 1 zanotowano 6 popielnic ustawionych ściśle obok siebie, wśród nich jedną twarzową o plastycznym zarysue twarzy.

W grobie nr 2 stały 2 popielnice. Formy naczyń typowe są dla wczesnego i środkowego okresu lateńskiego /400 - 125 p.n.e./. Groby sytuowane były w odległości ok. 5 m od siebie.

Wspomniany bruk kamienny w rzucie poziomym posiadał zarys trójkąta o nieregularnej linii boków wynoszących 5,5 x 4 x 4 m. Kamienie różnej wielkości ułożone były w trzy warstwy. Nie stwierdzono śladów działalności ognia, nie zanotowano także obecności jakichkolwiek zabytków.

Dalszych badań stanowiska nie przewiduje się.

T O M I C E, pow. Dzierżoniów

patrz neolit

W A R S Z A W A - N A T O L I N

patrz średniowiecze

W I C I N, pow. Lubsko

patrz okres halszacki

W I E L I C Z K A, pow. Kraków

Muzeum Żup Krakowskich w
Wieliczce

Badania prowadził Kazimierz Reguła, w czerwcu i w lipcu 1967 r., finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce.

Prace były kontynuacją badań z lat poprzednich na stanowisku
XI.